

OBSAH.

II. DÍL.

TŘETÍ KNIHA: O STVOŘENÍ.

Prvá část. O tvůrčí činnosti Boží.

Prvá hlava. O stvoření světa.

	Strana
§ 1. O tvůrčím úkonu Božím samém	3
Věta: Bůh celý svět stvořil čili učinil z ničeho	3
§ 2. Monismus nedovede vysvětliti původu světa	10
§ 3. O tvůrčím konu výhradně Božím	17
1. věta: Bůh stvořil svět sám	17
2. věta: Stvoření světa jest společné dílo trojjediného Boha	19
§ 4. O tvůrčím konu na počátku času	21
Věta: Bůh stvořil svět na počátku času	21
§ 5. O tvůrčím konu zcela svobodném a nejvyšším rozumném	24
1. věta: Bůh stvořil svět zcela svobodně	24
2. věta: Bůh stvořil svět podle svých věčných ideí	26

Druhá hlava. O zachovávaní, účelu a řízení světa.

§ 6. O zachovávaní světa a součinnosti Boží s bytostmi stvořenými	27
1. věta: Bůh zachovává svět	28
2. věta: Bůh spolupůsobí fysicky s činnostmi bytostí stvořených	30
§ 7. O posledním cíli stvoření	36
1. věta: Důvodem pro stvoření světa byla Boží dobrota	36
2. věta: Prvotný cíl stvoření samého jest sláva Boží; druhotný cíl jest blaženost rozumných tvorů	38
§ 8. O prozřetelnosti Boží	40
Věta: Bůh všechny bytosti řídí přiměřenými prostředky k poslednímu cíli	41

Druhá část. O díle tvůrčí činnosti Boží čili o tvorech.

Prvý oddíl. O andělech.

Prvá hlava. O jsoucnosti a přirozenosti andělů.

§ 9. O jsoucnosti, počtu a rozdělení andělů	53
1. věta: Jsou andělé od Boha stvořeni	53
2. věta: Andělů je veliké množství a jsou rozděleni v kůry	56
§ 10. O přirozenosti a mohutnostech andělů	57
1. věta: Andělé jsou pouzí duchové	57
2. věta: Andělé jsou nesmrtelní	58
3. věta: Andělé nemají ani prostornosti ani rozměrů	59
4. věta: Andělé převyšují nás poznáním, vůlí a mocí	59

Druhá hlava. O povýšení a pádu andělů.

	Strana
§ 11. O povýšení andělů do řádu nadpřirozeného	61
Věta: Mnozí andělé dosáhli a požívají již věčné blaženosti	61
§ 12. O pádu andělů	63
Věta: Mnozí andělé zhřešili a byli od Boha na věky zavrženi	63

Třetí hlava. O vztazích andělů dobrých a zlých k lidem.

§ 13. O andělech strážných	66
Věta: Dobří andělé jsou ustanoveni chrániti a pomáhati lidem	66
§ 14. O andělech zlých, škůdcích lidí	68

Druhý oddíl. O lidech.

Prvá hlava. O lidech v řádě přirozeném.

§ 15. O původu prvních lidí	73
Věta: První lidé byli co do duše i co do těla stvořeni od Boha přímo	73
§ 16. O původu a jednotě lidského pokolení	77
Věta: Veškeré lidské pokolení pochází z prvních lidí Adama a Evy	77
§ 17. O původu jednotlivých lidských duší	79
§ 18. O podstatných částech lidské přirozenosti a o jejich vzájemném vztahu	82
1. věta: Člověk se skládá ze dvou podstatných částí: ze hmotného těla a duchové duše	82
2. věta: Duše jest spojena s tělem tak, že jest jeho podstatná forma	85
§ 19. O duši lidské	87
1. věta: Lidská duše jest samostatná bytost	87
2. věta: V každém člověku jest jedna, jemu vlastní duše	90
3. věta: Duše lidská jest podstata duchová, která má rozum a vůli	90
4. věta: Duše lidská jest nesmrtelná	92

Druhá hlava. O lidech v řádě nadpřirozeném.

§ 20. Pojem a rozdělení nadpřirozeného	97
§ 21. O různých stavech přirozenosti	102

Prvý článek. O povýšení prvních lidí.

§ 22. O nadpřirozených darech prvních lidí	105
Věta: První lidé obdrželi od Boha posvěcující milost	105
§ 23. O mimopřirozených darech prvních lidí	108
1. věta: První lidé byli prosti nezřízených hnutí žádostivosti	108
2. věta: První lidé před hříchem nebyli podrobeni smrti	109
3. věta: První lidé před hříchem byli beze všeho utrpení a dokonale šťastni	111
4. věta: Adam měl pro svou osobu vlité vědění	112

Druhý článek. O pádu prvních lidí a o hříchu dědičném.

§ 24. O hříchu prvních lidí	114
Věta: První lidé přestoupili přikázání Boží a tak pozbyli posvěcující milosti Boží	114
§ 25. O hříchu dědičném	118
Věta: Hřích Adamův přechází na všechny jeho potomky	118
§ 26. O podstatě hříchu dědičného	123
§ 27. Kterak se přenáší hřích dědičný?	131
Věta: Hřích dědičný se přenáší a šíří přirozeným plozením z otce na děti	131
§ 28. O následcích hříchu dědičného: I. pro život vezdejší, II. posmrtný	135
I 1. věta: Následkem dědičného hříchu všecek člověk podle duše i těla se změnil v horší, avšak přirozených mohutností nepozbyl	135

	Strana
2. věta: Následkem dědičného hříchu člověk nepozbyl přirozených mohutností	137
II. 1. věta: Žádný, kdo umře s pouhým hříchem dědičným nedojde věčné slávy	139
2. Nekřtěňátka nejsou na onom světě stihána tresty citu	140
3. Nekřtěňátka nebudou se podle všeho ani rmoutiti nad tím, že jsou z blaživého patření na Boha vyloučena	141
§ 29. Doslov	142

ČTVRTÁ KNIHA: O BOHU VYKUPITELI.

Prvá část: O osobě Vykupitelově.

Christologie	145

Úvod: O vykoupení vůbec.

§ 1. O božském úradku vykoupení a o přípravě na Vykupitele	147
§ 2. O potřebě vykoupení a o jeho vztahu ke vtělení	149

Prvá část. O osobě Vykupitelově.

Prvá hlava. O božství Ježíše Krista.

§ 3. Božství Ježíše Krista v Písmě svatém	155
Věta: Ježíš Kristus, jenž se narodil z Marie Panny, je přirozený Syn Boží a pravý Bůh	155
§ 4. Božství Ježíše Krista v církevním podání	164

Druhá hlava. O člověčenství Ježíše Krista.

§ 5. O skutečném a celistvém člověčenství Ježíše Krista	170
Věta: Ježíš Kristus je pravý a skutečný člověk; přijal skutečné tělo a rozumnou duši	170
§ 6. O člověčenství Ježíše Krista, z Panny Marie přijatém a schopném bolesti	173
1. věta: Ježíš Kristus stal se člověkem, když se z Panny Marie narodil	173
2. věta: Člověčenství Kristovo bylo schopno bolesti	175

Třetí hlava. O hypostatickém spojení.

§ 7. O jedné božské osobě Kristově ve dvou přirozenostech	178
Věta: Ježíš Kristus je jedna božská osoba ve dvou přirozenostech	181
§ 8. O dvojí přirozenosti jednoho a téhož Ježíše Krista	186
1. věta: Obojí přirozenost má Ježíš Kristus nesmíšenou a nezměněnou	186
2. věta: Ježíš Kristus má dvojí vůli a dvojí činnost, božskou a lidskou	189
§ 9. O vlastnostech hypostatického spojení	192
1. věta: Syn Boží se vtělil právě tehdy, když se počal z Marie Panny	192
2. věta: Syn Boží svého člověčenství nikdy ani při smrti neodložil	193
3. věta: Syn Boží člověčenství na věky neodloží	194
§ 10. O vztahu hypostatického spojení k rozumu	195
1. věta: Hypostatické spojení převyšuje naše poznání	195
2. věta: Hypostatické spojení neodporuje rozumu	196
3. věta: Rozum věrou osvěcený dovede hypostatické spojení podobnostvými objasnit a že je přiměřeno ukázati	199

Prvý článek: O důsledcích hypostatického spojení.

§ 11. O záměně vlastností a o perichoresi	201
§ 12. O přirozeném synovství Krista vtěleného	204
Věta: Kristus jsa spolu člověk je vlastní a přirozený Syn Boží	204

	Strana
§ 13. O bohopoctě (cultus latriae) Krista vtěleného	206
1. věta: Celému Kristu vtělenému přísluší bohopocta	207
2. věta: Člověčenství i srdci Krista Pána přísluší bohopocta	209

Druhý článek. O přednostech člověčenství Kristova.

§ 14. O vědění Krista člověka	212
1. věta: Kristus člověk znal všechno, co k jeho důstojnosti a vykupitelskému úřadu náleželo	212
2. věta: Duše Kristova patřila od počátku na podstatu Boží	215
3. věta: Duše Kristova měla vědění vlité (scientia infusa), poznávajíc mimobožské věci v jejich podstatě	218
4. věta: Kristus nabýval vědění (scientia acquisita) smyslovými postřehy a rozumovou činností jako my	219
§ 15. O svatosti Krista člověka	220
1. věta: Kristus byl nejen naprosto bezhříšný, nýbrž i hříchu vůbec neschopný	220
2. věta: Kristus byl svatý svatostí podstatnou i případečnou	223
§ 16. O moci Krista člověka	226

Druhá část. O díle Vykupitelově. Soteriologie.

Prvá hlava: O díle Vykupitelově vůbec.

Prvý článek. O smrti Vykupitelově, její ceně a účincích.

§ 17. O jediném prostřednictví Ježiše Krista	230
Věta: Ježíš Kristus je náš jediný a nejdokonalejší prostředník	230
§ 18. O smrti Kristově, příčině našeho spasení	231
1. věta: Kristus svou smrtí učinil Bohu za nás zadost	232
2. věta: Kristus nás svou smrtí vykoupil	239
3. věta: Kristus obětoval sebe za nás na kříži Bohu v obět krvavou	241
§ 19. O ceně a rozsahu dostiučinění Kristova	246
1. věta: Dostiučinění Kristovo je samo sebou rovnocenné a nadbytečné, ano nekonečné	246
2. věta: Kristus učinil zadost za všechny lidi	248
§ 20. O účincích smrti Kristovy	250
1. věta: Kristus si zasloužil, aby tělo jeho bylo oslaveno a jeho jméno uznáno	250
2. věta: Nám Kristus zasloužil: a) odpuštění hříchů a naše posvěcení, b) všechny milosti a věčnou slávu, c) vykoupil nás z poroby ďáblovy a d) přemohl smrt	251

Druhý článek. O povýšení Krista Vykupitele.

§ 21. O sestupu Kristově do předpekli	255
Věta: Duše Kristova oddělivši se od těla sestoupila do předpekli zvěstovat starozákonným spravedlivým vykoupení	256
§ 21. O zmrtvýchvstání Kristově	257
Věta: Kristus vlastní mocí vstal z mrtvých třetího dne	258
§ 23. O nanebevstoupení, moci a sláve Kristově v nebesích	262
1. věta: Kristus vlastní mocí vstoupil na nebesa se svým člověčenstvím	262
2. věta: Kristus jakožto člověk sedí na pravici Boha Otce; odtud přijde soudit živé i mrtvé	263

Druhá hlava. O trojím úřadě Vykupitelově.

§ 24. O učitelském úřadě Kristově	265
1. věta: Ježíš Kristus je jediný a svrchovaný učitel	265

	Strana
2. věta: Ježíš Kristus je nejdokonalejší učitel	265
§ 25. O kněžském úřadě Kristově	267
1. věta: Ježíš Kristus je pravý a jediný Velekněz N. zákona	268
2. věta: Ježíš Kristus byl povolán a pomazán na Velekněze tehdy, když se vtělil	270
3. věta: Ježíš Kristus vykonával kněžství po celý život, hlavně na kříži a bude je konati na věky	270
§ 26. O královském úřadě Kristově	272
Věta: Ježíš Kristus Bůh-člověk je svrchovaný král	272

Třetí část. O Panně Marii, matce Vykupitelově. Mariologie.

§ 27. O Marii, pravé a skutečné matce Boží	276
Věta: Maria porodila skutečně a ve vlastním smyslu Syna Božího	276
§ 28. O důstojnosti Marie, matky Boží	279
§ 29. O Marii, Panně neporušené	281
1. věta: Maria byla neporušená panna při početí	282
2. věta: Maria byla neporušená panna při porodu	285
3. věta: Maria zůstala neporušenou pannou po porodu	286
§ 30. O Panně Marii naprosto bezhříšné	288
1. věta: Maria Panna byla ojedinelou milostí a výsadou Boží pro zásluhy Ježíše Krista uchráněna dědičného hříchu	288
2. věta: Maria Panna byla ze zvláštní výsady milosti Boží po celý život prosta každého osobního hříchu	297
§ 31. O Panně Marii přesvaté	299
§ 32. O Panně Marii nanebevzaté	302
§ 33. O Panně Marii, naší prostřednici	306
§ 34. O úctě Panny Marie	309

